

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Iránymutatások

---

a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelv szerinti
fizetési ígérvényekről

Az EBH iránymutatásai a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelv szerinti fizetési ígérvényekről

---

Az iránymutatások jogállása

Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az EBH az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adta ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.

Az iránymutatások rögzítik az EBH álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásnak, hogy megfelelően beépítik azt saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával).

Adatszolgáltatási követelmények

Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes illetékes hatóságok 11.11.2015-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni ennek az iránymutatásnak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásnak. Az értesítéseket „EBA/GL/2015/09” hivatkozással az EBH honlapján szereplő formanyomtatványon kell megküldeni a compliance@eba.europa.eu címre. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy illetékes hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről.

Az értesítéseket a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

I. cím – Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. A betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke (3) bekezdésének második albekezdése az EBH feladatává teszi iránymutatások kibocsátását a fizetési ígérvényekről. Ezért ezek az iránymutatások tartalmazzák azokat a feltételeket, amelyeket bele kell foglalni azokba a szerződéses vagy jogszabályi rendelkezésekbe, melyek alapján a hitelintézet fizetési ígérvényeket bocsát valamely betétbiztosítási rendszer rendelkezésére, továbbá a biztosíték elfogadhatóságának és kezelésének szempontjait.
2. Az iránymutatások címzettjei:
  - a) a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1., illetve 18. pontjában meghatározott betétbiztosítási rendszerek és kijelölt hatóságok;
  - b) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, módosított 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (EBH-rendelet) 4. cikke (2) bekezdésének iv. pontjában meghatározott szanalási hatóságok; valamint
  - c) az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. pontja értelmében hatáskörrel rendelkező hatóságok, a fizetési ígérvények prudenciális kezelése tekintetében.

Ezek az iránymutatások azzal a nemzeti jogi keretrendszerrel együtt érvényesek, amely felhatalmazza a betétbiztosítási rendszereket és a kijelölt hatóságokat arra, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökön belül fizetési ígérvényeket fogadjanak el és vegyenek figyelembe a célszint elérése tekintetében.

3. Ha a betétbiztosítási rendszer működését magánjogi jogalany igazgatja, a kijelölt hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az adott megállapodásra irányadó jogszabály szerint a betétbiztosítási rendszerre kiterjed-e a pénzügyi biztosítéki megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által biztosított hitelezővédelem.
4. A szanalási hatóságoknak értesíteniük kell a kijelölt hatóságokat, hogy a hatásköreik a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59/EU irányelv 69., 70. és 71. cikkével összhangban történő gyakorlása során megfelelő figyelmet fordítanak a hatásos hitelezővédelem biztosítására a betétbiztosítási rendszer számára.
5. Ezen iránymutatások alkalmazásában:
  - i. „fizetési ígérvények”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 13. pontjában meghatározott fizetési ígérvények;

- ii. „alacsony kockázatú eszközök”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott alacsony kockázatú eszközök. Ezekben az iránymutatásokban a biztosítékul szolgáló alacsony kockázatú eszköz pénzügyi eszköz vagy pénz lehet;
- iii. „fizetési ígervényre vonatkozó megállapodás”: a betétbiztosítási rendszer és a hitelintézet között létrejövő, azon feltételeket és kikötéseket tartalmazó megállapodás, amelyek alapján a hitelintézet fizetési ígervényei a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközei közé számíthatók, és különösen (i) amelyben a betétbiztosítási rendszer rögzíti a fizetési ígervény összegét, és (ii) amely rögzíti a hitelintézet betétbiztosítási rendszer felé fennálló, visszavonhatatlan, fedezett kötelezettségét arra vonatkozóan, hogy a fizetési ígervény összegét a betétbiztosítási rendszer felszólítására a megállapodásban szereplő határidőn belül megfizeti;
- iv. „fizetési ígervény összege”: a betétbiztosítási rendszer által igényelt, számára nyújtandó befizetés azon hányada és összege, amelynek rendelkezésre bocsátását a hitelintézet a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodás feltételei és kikötései szerint fizetési ígervény formájában vállalja;
- v. „értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt meghatározásnak megfelelően egy olyan, a 2002/47/EK irányelvet átültető jogszabály által szabályozott megállapodás, melynek értelmében a hitelintézet a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodásban vállalt kötelezettségeket úgy biztosítja, hogy fedezetként alacsony kockázatú eszközökből álló biztosítékot bocsát a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére, amely esetében a biztosítékként nyújtott alacsony kockázatú eszközök teljes tulajdonjoga a hitelintézetnél marad, amikor a biztosítéki jogot létrehozzák;
- vi. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás”: a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt meghatározásnak megfelelően olyan, a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelvet átültető jogszabály által szabályozott megállapodás, melynek értelmében a hitelintézet a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodásban vállalt kötelezettségek biztosítása céljából az alacsony kockázatú eszközök teljes tulajdonjogát átruházza a betétbiztosítási rendszerre;
- vii. „pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás”: értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás vagy tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás;

- viii. „jogérvényesítési eljárás”: a fizetési ígervény összegének kifizetésére vonatkozó kötelezettség lejárttá válásával járó esemény, melynek következtében az azonnal esedékessé válik. A pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások feltételei alapján és a 2002/47/EK irányelv 2. cikk (1) bekezdésének I. pontjának megfelelően, vagy a törvény erejénél fogva a jogérvényesítési eljárás bekövetkezése feljogosítja a betétbiztosítási rendszert arra, hogy a hitelintézet által nyújtott, alacsony kockázatú eszközökből álló biztosítékot értékesítés vagy érvényesítés útján, előzetes joghatósági értesítés vagy engedély nélkül realizálja;
- ix. „felszámolási eljárások”: a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló 2001/24/EK irányelv 2. cikkében meghatározott felszámolási eljárások;
- x. „reorganizációs intézkedések”: a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló 2001/24/EK irányelv 2. cikkében meghatározott reorganizációs intézkedések;
- xi. „korai beavatkozási intézkedések”: a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59/EU irányelv 27-30. cikke alapján tett intézkedések;
- xii. „válságkezelési intézkedések”: a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59/EU irányelv 2. cikkének 102. pontjában meghatározott válságkezelési intézkedések;

II. cím – Fizetési ígervényekre vonatkozó iránymutatások

1. rész – Általános szempontok

- 6. A 2014/49/EU irányelv egyik célja a „betétbiztosítási rendszerek finanszírozási módszereinek harmonizálása”¹, bizonyos előzetes és utólagos befizetések útján.
- 7. A 2014/49/EU irányelv 10. cikk (3) bekezdése értelmében a betétbiztosítási rendszer célszintjének eléréséhez figyelembe veendő rendelkezésre álló pénzügyi eszközök fizetési ígervényeket is tartalmazhatnak, azzal, hogy a fizetési ígervények teljes részaránya nem haladhatja meg az annak a cikknek megfelelően előteremtett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30 százalékát.
- 8. Ez a rendelkezés azzal a kötelezettséggel jár a tagállamokra nézve, hogy fel kell hatalmazniuk a kijelölt hatóságokat vagy a betétbiztosítási rendszereket a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30 százalékát meg nem haladó fizetési ígervények

---

¹ A 2014/49/EU irányelv 27. preambulumbekzdése.

elfogadására. A 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdése azonban nem olvasható úgy, hogy a hitelintézeteknek automatikus, a betétbiztosítási rendszerekkel szemben érvényesíthető joguk van befizetéseiket fizetési ígérvények formájában teljesíteni. A betétbiztosítási rendszereknek ezt a mechanizmust megkülönböztetés nélküli szempontok alapján kell megvalósítaniuk. A betétbiztosítási rendszerek nem fogadhatják el különösen valamely tag előzetes befizetési 30 százalékát meghaladó részének fizetési ígérvények formájában történő teljesítését.

9. A kijelölt hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a betétbiztosítási rendszer és a hitelintézetek között létrejött fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodások és pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások megfelelnek ezeknek az iránymutatásoknak.

2. rész – A fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodás

10. A fizetési ígérvények elfogadásának feltétele, hogy a betétbiztosítási rendszer és annak tagintézményei között egyedi, írásba foglalt fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodások jöjjenek létre. Minden esetben, amikor új előzetes befizetésre van szükség, új fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodást kell kötni. Ehelyett egy meglévő keretmegállapodás is módosítható vagy kiegészíthető minden alkalommal, hogy figyelembe vegye az új előzetes befizetés előírását.
11. A fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodásnak minimálisan a következő elemeket kell tartalmaznia:
  - a) a fizetési ígérvény összegét;
  - b) a hitelintézet visszavonhatatlan kötelezettségét arra, hogy a fizetési ígérvény összegének kifizetésére tett ígéretét a betétbiztosítási rendszer felszólítására bármikor haladéktalanul, de legkésőbb az alábbi c) alpont alapján küldött értesítés kézhezvételétől számított két munkanapon belül teljesíti. A betétbiztosítási rendszernek a visszavonhatatlan fizetési ígérvényeket részben vagy egészben le kell hívnia legalább akkor, ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználása miatt a visszavonhatatlan fizetési ígérvények rendelkezésre álló pénzügyi eszközökön belüli részaránya meghaladja a rendszer által a 2014/49/EU irányelvvvel összhangban, a jelen iránymutatások 8. bekezdésének megfelelően meghatározott felső határértéket. A fizetési határidőt egy munkanapra kell csökkenteni, ha a hatáskörrel rendelkező vagy a szanálási hatóság korai beavatkozási vagy válságkezelési intézkedést alkalmaz a hitelintézettel szemben. A megállapodásnak ki kell zárnia annak a lehetőségét, hogy a betétbiztosítási rendszer beleegyezése nélkül a fizetési ígérvény összegét csökkentse, vagy a fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodást megszüntetesse;

- c) a hitelintézet bármilyen, kézhezvételt biztosító, eredményes kommunikációs módszerrel történő értesítését a betétbiztosítási rendszer által, amennyiben ez utóbbi a fizetési ígervény összegének megfizetésére tart igényt;
  - d) a hitelintézet arra vonatkozó kötelezettségét, hogy azonnal tájékoztassa a betétbiztosítási rendszert minden olyan eseményről, amely befolyásolja az intézménynek a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodásból vagy a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásból eredő kötelezettségei teljesítésére vonatkozó képességét, vagy a betétbiztosítási rendszer említett megállapodásból eredő jogainak érvényesítésére vonatkozó képességét, ideértve az intézmény külső hitelminősítő intézetek által történő leminősítését, bármilyen lényeges prudenciális vagy üzleti változást, vagy a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök értékében bekövetkező csökkenést;
  - e) egy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás vagy tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás megkötését a betétbiztosítási rendszer és a hitelintézet között a hitelintézet által a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodásban vállalt kötelezettségek biztosítására, melynek értelmében a hitelintézet alacsony kockázatú eszközökből álló biztosítékot nyújt a betétbiztosítási rendszer részére, mely eszközöket nem terhelik harmadik személyek jogai, és a betétbiztosítási rendszer azzal rendelkezhet.
12. Ezek az iránymutatások nem érintik annak a lehetőségét, hogy a bennük foglaltakat a nemzeti joggal összhangban részben vagy egészében jogszabályi előírások útján hajtsák végre, beleértve a fizetési ígervényre vonatkozó megállapodás és a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások feltételeit is, amennyiben a jogszabályi előírások eredménye legalább egyenértékű a betétbiztosítási rendszer és annak tagjai közötti szerződéses megállapodásokban foglaltakkal, többek között a következők tekintetében: a hitelintézet fizetési ígervény kifizetésére vonatkozó kötelezettségének teljesülése; a fizetési ígervényt biztosító, fedezetté alakított alacsony kockázatú eszközöknek a hitelintézet által a betétbiztosítási rendszer számára történő átadása olyan módon, hogy azzal a betétbiztosítási rendszer rendelkezhesse; jogérvényesítési eljárás bekövetkezése esetén az alacsony kockázatú eszközök azonnali értékesítése a betétbiztosítási rendszer által; valamint megfelelés a 2014/49/EU irányelvben és más hatályos uniós jogszabályokban rögzített követelményeknek, ideértve a határidőt is.

3. rész – A pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás

13. A betétbiztosítási rendszer hitelezői pozíciójának védelme érdekében a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásoknak félreérthetetlenül tartalmazniuk kell az alábbi kikötéseket:
- a) a hitelintézet vállalja, hogy biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket mással helyettesíti, amennyiben azok esedékessé válnak, ha már nem felelnek meg a jelen iránymutatások 6. és 7. részében foglalt követelményeknek, illetve más konkrét esetekben, melyekről a betétbiztosítási rendszerrel megállapodott, hogy a fizetési ígérvényt biztosító biztosíték folyamatosan megfelelő legyen;
  - b) értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás esetében: a hitelintézet nem használhatja fel a biztosítékot (pl. eladás, megterhelés);
  - c) a hitelintézetnek a betétbiztosítási rendszer felszólítására ki kell egészítenie a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket, ha az alapul szolgáló biztosítéki eszköz értéke a jelen iránymutatások 7. részében előírt levonások alkalmazását követően, vagy pénzbeli biztosíték esetén a megfelelő átváltási árfolyamot figyelembe véve a fizetési ígérvény összege alá csökken;
  - d) elő kell írni legalább a következő jogérvényesítési eljárásokat:
    - (i) a hitelintézet nem fizeti meg a fizetési ígérvény összegét a fizetési ígérvényre vonatkozó megállapodásban előírt határidőn belül, amikor arra a betétbiztosítási rendszer felszólítja;
    - (ii) a hitelintézet a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátott alacsony kockázatú eszközöket nem helyettesíti mással, amikor azok esedékessé válnak, már nem felelnek meg a jelen iránymutatások 6. és 7. részében foglalt követelményeknek, illetve más konkrét esetben, amelyről a betétbiztosítási rendszerrel megállapodott;
    - (iii) a hitelintézet a betétbiztosítási rendszer felszólítására nem egészíti ki az általa nyújtott biztosítékot, amikor a fedezeti szint a jelen iránymutatások 7. részében rögzítettek szerint nem teljesül;
    - (iv) a hitelintézet engedélyét visszavonják;
    - (v) a hitelintézetnél korai beavatkozási vagy válságkezelési intézkedéstől eltérő reorganizációs intézkedésre, vagy felszámolási eljárásra kerül sor.

Ha egy intézet betétbiztosítási rendszerbeli tagsága a fenti jogérvényesítési eljárások bármelyikének bekövetkezése nélkül megszűnik, a betétbiztosítási rendszernek olyan módon kell eljárnia, hogy a lehető legnagyobb mértékben fenntartsa a finanszírozási kötelezettség rendelkezésre állását.

E célból a betétbiztosítási rendszer:

- (1) érvényesítheti az ígérényt;
- (2) elfogadhatja, hogy az ígérényt kötelezettje az az intézmény marad, amely a továbbiakban már nem tagja a tagságát megszüntető betétbiztosítási rendszernek, és érvényesítheti az ígérényt legkésőbb a fizetési ígérényre vonatkozó megállapodásban rögzített lejárat elérésekor, kivéve, ha a fizetési ígérényre vonatkozó megállapodást megújítják; vagy
- (3) elfogadhatja, hogy az ígérényt fúzió vagy akvizíció útján egy másik szervezetre ruházzák át.

Amennyiben egy hitelintézet betétbiztosítási rendszerbeli tagsága megszűnik, és a hitelintézet egy másik betétbiztosítási rendszerhez csatlakozik, az eredeti betétbiztosítási rendszernek biztosítania kell, hogy a tagság megszűnését megelőző 12 hónapnak megfelelő pénzügyi eszközök átkerüljenek a másik betétbiztosítási rendszerhez, akár az ígérényt érvényesítése és a befolyt összeg fogadó betétbiztosítási rendszerre történő átruházása, akár a fizetési ígérényre vonatkozó megállapodásnak a fogadó betétbiztosítási rendszer és a hitelintézet beleegyezésével a fogadó betétbiztosítási rendszerre történő átruházása útján.

Ha a betétbiztosítási rendszerbeli tagság változásának oka szanálási intézkedés, a betétbiztosítási rendszernek konzultálnia kell a szanálási hatósággal, mielőtt meghozza a fizetési ígérényekre vonatkozó döntését, figyelembe véve a szanálási célokat, köztük a betétesek védelmét².

- e) Jogérvényesítési eljárás bekövetkezése esetén a betétbiztosítási rendszernek a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás feltételeivel összhangban realizálnia vagy érvényesítenie kell a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket.
- f) Amennyiben a hitelintézet kifizeti a fizetési ígérény összegét, a betétbiztosítási rendszernek mentesíteni kell és vissza kell juttatni az alacsony kockázatú eszközökből álló biztosítékot.
- g) Meg kell állapítani, hogy melyik fél (a betétbiztosítási rendszer vagy a tagintézet) jogosult az alacsony kockázatú eszközökből álló biztosítékból származó bevételekre.

---

² 2014/59/EU irányelv 31. cikke, HL L 173/190., 2014.6.12

4. rész – A biztosíték átadása a betétbiztosítási rendszernek a biztosíték nyújtója által

14. A pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás értelmében a betétbiztosítási rendszernek biztosítania kell, hogy a hitelintézet a 2002/47/EK irányelvben rögzített módok egyike szerint adja át az alacsony kockázatú eszközöket a betétbiztosítási rendszernek, hogy azok a betétbiztosítási rendszer birtokában vagy ellenőrzése alatt legyenek.
15. A hitelintézet által a betétbiztosítási rendszernek történő átadást a biztosíték alábbiak szerinti jóváírásával kell teljesíteni:

- a. Értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás esetén a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket egy értékpapír- vagy pénzforgalmi számlán kell jóváírni, (i) melyet a kijelölt hatóság vagy a betétbiztosítási rendszer által azonosított olyan letétkezelőnek vagy közvetítőnek kell vezetnie, amely teljes körű, pontos és naprakész információt tud nyújtani mind a hitelintézetről, mind az alacsony kockázatú eszközökről; és (ii) melynek lehetővé kell tennie a hitelintézet által a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök nyilvántartásba vételét.

Ilyen esetben a betétbiztosítási rendszereknek, illetve a kijelölt hatóságoknak csak olyan letétkezelőt vagy közvetítőt szabad azonosítania, amely biztosítja az alacsony kockázatú eszközök teljes mértékű elkülönítését és védelmét, és a betétbiztosítási rendszer kérésére gyors hozzáférést biztosít azokhoz, hogy a letétkezelő nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége esetén a hitelintézet vagy a betétbiztosítási rendszer ne szenvedjen kárt. Arról is meg kell győződniük, hogy a letétkezelő nem használhatja fel a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket, és szerződésben lemondott az alacsony kockázatú eszközökre vonatkozóan egyébként fennálló esetleges visszatartási vagy zálogjogáról.

- b. Tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás esetében a betétbiztosítási rendszer részére történő átruházást a betétbiztosítási rendszer értékpapír- vagy pénzforgalmi számlájára kell végrehajtani, amely lehetővé teszi a hitelintézet által a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök nyilvántartásba vételét. A kijelölt hatóságnak vagy a betétbiztosítási rendszernek meg kell győződnie arról, hogy a letétkezelő nem használhatja fel a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket, és szerződésben lemondott az alacsony kockázatú eszközökre vonatkozóan egyébként fennálló esetleges visszatartási vagy zálogjogáról.

Ha a betétbiztosítási rendszer jogosult pénzbeli letéteket fogadni a tagjaitól, a hitelintézet a pénzbeli biztosítékot közvetlenül a betétbiztosítási rendszernél helyezheti el.

5. rész – Szempontok annak ellenőrzéséhez, hogy a biztosítékot nem terhelik harmadik személyek jogai

16. A 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 13. pontja előírja, hogy a biztosítékot nem terhelik harmadik személyek jogai. A betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok ennek megfelelően nem fogadhatnak el olyan alacsony kockázatú eszközt, amely már zálogjoggal vagy más biztosítéki megállapodással terhelt, vagy fedezetté alakított.
17. A pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás alapján rendelkezésre bocsátott eszközöknek jogszerűen realizálhatónak kell lenniük, az adott eszközökre vonatkozó korábbi követelések nélkül. Nem fordulhat elő, hogy harmadik felek közbelépnek és sikeresen követelik a zálogba adott eszközöket vagy az azokhoz fűződő bármilyen jogot.
18. Ennek biztosítására a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásnak tartalmaznia kell, hogy a hitelintézet vállalja és szavatolja, hogy a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközöket nem terheli meg vagy használja biztosítékként bármely harmadik fél javára, illetve egy másik, a betétbiztosítási rendszer felé már fennálló kötelezettsége biztosítására, és vállalja, hogy az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás értelmében felhasznált eszközöket nem adja át biztosítékként harmadik félnek.

6. rész – A biztosíték elfogadhatóságára vonatkozó szempontok, és a biztosítékok kezelése

19. A betétbiztosítási rendszerek a 2014/49/EU irányelv értelmében csak alacsony kockázatú eszközöket fogadhatnak el a fizetési ígervény összegének biztosítékeként. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak az illikvid eszközök elkerülése érdekében megfelelő szempontokat kell meghatározniuk a biztosíték elfogadhatóságára vonatkozóan, figyelembe véve az alacsony kockázatú eszközök kibocsátóinak hitel- és piaci kockázatait és az eszközök likviditását. Szintén figyelembe kell venniük a koncentrációs és az árfolyamkockázatot. Az Európai Központi Bank (EKB) vagy az Európai Unió nemzeti központi bankjai által a biztosítékok elfogadhatóságára vonatkozóan közzétett szempontokat elméletileg a jelen iránymutatások 6. részében rögzített követelményekkel összhangban lévőnek kell tekinteni.
20. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak kiterjesztett korlátokat is meg kell határozniuk annak biztosítására, hogy minden hitelintézet eszközei legalább a kibocsátó és a lejárat tekintetében nagymértékben diverzifikáltak legyenek. Kis intézetek esetében, amelyek nem tudnak a diverzifikációra és kiterjesztett korlátokra vonatkozó követelményeknek megfelelő alacsony kockázatú eszközöket rendelkezésre bocsátani, a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök diverzifikációs szintje alacsonyabb lehet, feltéve, hogy a betétbiztosítási rendszer biztosítékportfoliójában található alacsony kockázatú eszközök magas szintű diverzifikációja összességében így is biztosított.

21. A betétbiztosítási rendszereknek korlátozniuk kell az olyan adósságnak való kitéttységüket, legyen az állami vagy magánadósság, amelynek értéke erős korrelációban áll olyan eseményekkel, amelyek esetén a betétbiztosítási rendszernek kártalanítania kellene a betéteseket, vagy hozzá kellene járulnia a szanáláshoz, és ezért le kellene hívnia a fizetési ígervényeket. Ebből a szempontból azonban az adósság nyilvántartási pénznemét nem kell figyelembe venni, mivel az túlzottan korlátozná a biztosíték rendelkezésére bocsátására való képességet. Emellett az arányosság elvével összhangban azon kis intézetek esetében, amelyek nem tudnak ennek a követelménynek megfelelő eszközöket rendelkezésre bocsátani biztosítékként, a korreláció szintje magasabb lehet, feltéve, hogy a betétbiztosítási rendszer portfóliójának korrelációs szintje összességében így is alacsony.
22. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak emellett kellő mértékben figyelembe kell venniük a biztosíték pénzneme és a betétbiztosítási rendszer kártalanítási összeghatárt nem meghaladó biztosított betétrészei pénzneme közötti esetleges eltéréseket.
23. A biztosíték kezelését végezheti akár maga a betétbiztosítási rendszer, akár egy háromoldalú biztosítékkezelési szolgáltatás keretében egy harmadik fél, feltéve, hogy a jelen iránymutatásokban foglalt követelmények teljesülnek.

7. rész – Levonások

24. A fizetési ígervénnyel megegyező pénznemben nyújtott pénzbeli biztosíték kivételével a betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak mindig levonást kell alkalmazniuk a biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök értékére vonatkozóan. Ez azt jelenti, hogy az alapul szolgáló eszköz értékének kiszámításához az eszköz piaci értékét egy bizonyos százalékos hányaddal (a levonással) csökkenteni kell.
25. A betétbiztosítási rendszereknek vagy a kijelölt hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a levonás tükrözi az egyes eszközök kitéttégi értékéből származó hitel-, piaci és likviditási kockázatot. Ennek érdekében eltérő levonásokat kell meghatározni, figyelemmel a kibocsátó típusára és annak hitelminőségére, valamint az eszközök lejáratára és pénznemére.
26. A levonások alkalmazásakor emellett a várható veszteségek számszerűsítését és az eszközök értékesítésének várható időigényét is alapul kell venni.
27. Bár a levonások alkalmazása terén többféle eljárás és módszer lehetséges, az EKB és az Európai Unió nemzeti központi bankjai által biztosítékként elfogadható eszközökre vonatkozó levonási eljárás megalapozott megoldást kínál.
28. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az alacsony kockázatú eszközök értékét rendszeresen, lehetőség szerint naponta a piaci árhoz igazítsák.

29. A biztosítékként rendelkezésre bocsátott alacsony kockázatú eszközök levonással korigált piaci értékét az folyamatosan szinten kell tartani. Ez azt jelenti, hogy ha az alapul szolgáló eszközök rendszeresen a piaci árhoz igazított értéke egy bizonyos küszöbérték alá csökken, és már nem felel meg a levonás alkalmazásából eredő fedezeti aránynak, a hitelintézetet fel kell szólítani, hogy bocsásson rendelkezésre további alacsony kockázatú eszközöket, vagy a fizetési ígervény megfelelő részét helyettesítse pénzzel.
30. Mindenesetre a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok számára nem tiltott további beszámolási és értesítési követelmények előírása a tagintézetek számára.

8. rész – Prudenciális kezelés

31. A fizetési ígervények prudenciális kezelésének az egyenlő feltételek megteremtését és az ilyen ígervények számviteli kezelésétől függő prociklikus hatás mérséklését kell céloznia.
32. Amennyiben a számviteli gyakorlat értelmében a fizetési ígervény teljes mértékben megjelenik a mérlegben (mint forrás), illetve a biztosítéki megállapodás teljes mértékben tükröződik az eredménykimutatásban, nincs szükség a prociklikus hatás mérséklését célzó eseti prudenciális kezelésre.
33. Ha azonban a számviteli gyakorlat értelmében a fizetési ígervény és a biztosítéki megállapodás nem jelenik meg a mérlegben, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) keretében értékelniük kell azokat a kockázatokat, amelyek hitelintézet tőke- és likviditási pozíciója tekintetében felmerülnének, ha a betétbiztosítási rendszer felszólítaná az adott intézetet a fizetési ígervény pénzbeli befizetésére, és a megfelelő hatásköreikben eljárva biztosítaniuk kell a prociklikus hatás kiegészítő tőke- vagy likviditási követelmények révén történő mérséklését.

III. cím – Záró rendelkezések és végrehajtás

Alkalmazás időpontja

34. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak 2015. december 31-ig kell átültetni ezeket az iránymutatásokat azzal, hogy beépítik saját gyakorlatukba. A betétbiztosítási rendszereknek és a kijelölt hatóságoknak ezt követően biztosítaniuk kell ezen iránymutatások eredményes alkalmazását. Ugyanez az átültetési időkeret vonatkozik a szanálási hatóságokra és a hatáskörrel rendelkező hatóságokra is, amennyiben a jelen iránymutatások címzettjei.